

Jaettu vastuu ei ole piilopaikka

Yhteistyön tarve alkaa siitä hetkestä, kun ammattilainen tunnistaa, etteivät omat toimintamahdollisuudet tai asiantuntemus enää riitä lasten, nuorten ja perheiden tarpeisiin. Monitoimijaisuus ei kuitenkaan ole merkki osaamattomuudesta, vaan halusta tuottaa lapsille, nuorille ja perheille tukea, johon kukaan ei yksin pystyisi. Se on keino yhdistää osaaminen, välttää päällekkäistä työtä ja selkiyttää lasten, nuorten ja perheiden saamaa apua kokonaisuutena.

On tärkeää ymmärtää, että yhteistyö tai sen mahdollisuus eivät koskaan vähennä yksilön vastuuta. Jokaisella ammattilaisella on moraalinen velvollisuus toimia lapsen ja perheen parhaaksi, vaikka asia ei suoraan kuuluisi omaan toimenkuvaan. Jaettu vastuu ei siis ole paikka, jonne oma tekeminen piilotetaan, vaan jokaisen on tartuttava huoleen varhain ja avoimesti.

Yhteistyö ei ole aina helppoa. Sitä voivat hidastaa kieliongelmat, erilaiset toimintakulttuurit, arvovaltaristiriidat tai se, ettei toisten työtä ja vastuita tunneta riittävästi. Kuitenkin onnistuessaan se tarjoaa ammattilaiselle sosiaalista tukea, laajempaa tietomäärää ja parantaa koko ryhmän luovuutta sekä ongelmanratkaisukykyä.

Yhteistyön laatu ratkaistaan siinä, miten vastaamme toisillemme. Usein keskustelu tyrehtyy ”realistisiin” kommentteihin, kuten ”ei se kuitenkaan onnistu” tai ”meillä ei ole resursseja”. Nämä lauseet vähentävät halua jatkaa ideointia. Toimiva yhteistyö vaatii kannustavia tapoja vastata: uteliaisuutta, pysähtymistä ja halua kuulla lisää.

Hyvä yhteistyö vaatii niin kutsuttuja sokraattisia hyveitä:

- Kuuntele toisia ja ole kärsivällinen.
- Puhu suoraan, mutta viivytä omien kantojesi lukkoon lyömistä.
- Ole valmis muuttamaan omia käsityksiäsi.

Yhteistyö ei ole piilopaikka, vaan tila, jossa jokainen tuo parhaan osaamisensa yhteiseen pöytään.